இனிமையான குழந்தைகளே ! பாபாவினுடைய நினைவில் இருக்க வேண்டும் - இது மிகவும் இனிமையான மிட்டாய் ஆகும். அதனை பிறருக்கும் அளித்து வாருங்கள். அதாவது அலஃப் மற்றும் பே (தந்தை மற்றும் ஆஸ்தி) ஆகியவற்றின் அறிமுகத்தை கொடுத்துக் கொண்டிருங்கள்.

கேள்வி : நிரந்தரமான நினைவில் இருப்பதற்கான எளிமையான விதி யாது ?

பதில் : நிரந்தரமான நினைவில் இருப்பதற்கு தேகம் மற்றும் தேகம் சம்மந்தப்பட்ட அனைத்தையும் மறந்து போங்கள். போகும்போதும் வரும்போதும், அமரும்போதும், எழும்போதும் நினைவில் இருப்பதற்கான பயிற்சி செய்யுங்கள். நினைவில் இருக்கும்போது (தியான அறையில் ஒளிர்விடும்) சிகப்பு விளக்கின் நினைவு வந்தது என்றால் யோகம் துண்டிக்கப்பட்டு விடும். நிரந்தர நினைவில் இருக்க முடியாது. எவராவது முன்னர் அமர்ந்து யோகம் செய்வித்தாலும் அவர்களது அந்த யோகம் கூட சரியாக நடைபெறாது.

பாடல் : இரவு பயணிகளே ....

ஓம் சாந்தி : இது யோகத்தின் விஷயம் ஆகும். ஏனெனில் இப்போது இரவு ஆகும். இரவு என்று கலியுகம் அளிக்கப்படுகிறது. சத்யுகம் பகல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. கலியுகம் என்னும் இந்த இரவிலிருந்து நீங்கள் சத்யுக பகலுக்கு செல்கிறீர்கள். எனவே இரவை மறந்து பகலை நினைவை செய்யுங்கள். நரகத்திலிருந்து புத்தியை விலக்க வேண்டும். இது மிகச் சரியாக நரகமே என்று புத்தி கூறுகிறது. பிறரது புத்தி அவ்வாறு கூறுவதில்லை. புத்தி என்பது ஆத்மாவில் இருக்கிறது. ஆத்மா தற்போது தெரிந்து கொண்டது, பாபா வந்துள்ளார். இரவிலிருந்து பகலுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக! பாபா கூறுகிறார் : ஹே, ஆத்மாக்களே ! நீங்கள் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். ஆனால் முதலில் சாந்தி தாமத்திற்குச் சென்று பிறகு சொர்க்கத்தில் வர வேண்டும். நீங்களோ யோகிகள், முதலில் வீட்டினுடையவர்கள், பிறகு ராஜாங்கத்தினுடையவர்கள்! இப்போது மரண லோகம் அதாவது இரவு முடிய வேண்டும். இப்பொழுது பகலுக்குச் செல்ல வேண்டும். இது ஈஸ்வரிய யோகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஈஸ்வரன் நிராகாரமானவர் நமக்கு யோகத்தைக் கற்றுக் கொடுக்கிறார். அதாவது ஆத்மாக்களாகிய நமக்கு நிச்சயதார்த்தத்தை நடத்தி வைக்கிறார். இது ஆன்மீக யோகம், அது உலகீயமானது. குழந்தைகள் நீங்கள் ஒரே இடத்தில் அமர்ந்து யோகம் செய்ய வேண்டியதில்லை. அங்கு மனிதர்கள் எப்படி தாம் அமருகிறார்களோ அவ்வாறே அனைவரையும் அமருவதற்குக் கற்பிக்கிறார்கள். இங்கே உங்களுக்கு அமர்வதற்குக் கற்றுக் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் சபையில் விதிப்பூர்வமாக அமர வேண்டும். மற்றபடி யோகத்தில் எப்படி அமர்ந்தாலும் சரியே! போகும்போதும் வரும்போதும் உறங்கும்போதும் யோகத்தில் இருக்க முடியும். ஓவியக் கலைஞர்கள் யோகத்தில் இருந்து சித்திரங்களை வரையக்கூடும். சிவபாபா அவரோடு நாம் யோகம் செய்கிறோம். அவருடைய சித்திரத்தைப் படைக்கிறார்கள். இவர் நமது தந்தை நிராகார உலகான பரந்தாமத்தில் வசிக்கிறார் என்பதை அறிவர். நாமும் அங்கே வசிக்கக் கூடியவர்கள் தான். நாம் ஆத்மாக்கள் அங்கே செல்ல வேண்டும் என்பது போகும்போதும் வரும்போதும் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். என்னை யோகத்தில் அமர வையுங்கள், யோகம் செய்வியுங்கள் என்பது கூட தவறே ஆகும். முட்டாள்கள் தான் அவ்வாறு கூறுவார்கள். லௌகீக குழந்தைகள் அவர்களது அப்பாவை ஒரு இடத்தில் அமர்ந்து நினைவு செய்கிறார்களா என்ன? பாபா பாபா என்று கூறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள் ஒருபோதும் மறப்பதே இல்லை. சிறு சிறு குழந்தைகள் மேலும் அதிகமாக நினைவு செய்கின்றனர். வாய் மூலம் கூறிக் கொண்டே இருக்கிறது. இங்கு பரலௌகீக தந்தை ஏன் மறந்து போகிறது? புத்தியோகம் ஏன் துண்டிக்கப்படுகிறது? வாயினால் பாபா பாபா என்று கூறுவது கூட அவசியமில்லை. பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும் என்று ஆத்மா அறிகிறது. உட்கார்ந்து தான் தீர வேண்டும் என்று பழக்கம் இருக்கும்போது யோகம் என்பது நடைபெறாது. இந்த ஈஸ்வரிய யோகத்தை உங்களுக்கு சுயம் ஈஸ்வரனே கற்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். யோகேஸ்வரன் என்று கூறுகிறீர்கள் அல்லவா ! தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று உங்களுக்கு ஈஸ்வரன் யோகம் கற்பித்துள்ளார். நமது சகோதரி என்னை யோகத்தில் அமர வைத்தால் தான் ஆனந்தம் என்பது கிடையாது. அப்படிப்பட்டவர்களின் யோகம் ஒரு பொழுதும் நிரந்தரமாக இருக்க முடியாது.

இருதயத் துடிப்பு தொந்தரவு ஏற்படும்பொழுது அந்த சமயத்தில் யாராவது யோகத்தில் அமர வைப்பார்களா என்ன? இதுவோ புத்தி மூலம் நினைவு செய்ய வேண்டியதாகும். மனிதர்கள் கற்றுக் கொடுக்கும் யோகம் எல்லாம் தவறானவை. யோகி இந்த உலகத்தில் எவருமே கிடையாது. யாரையாவது நினைவு செய்தால் அது யோகம் ஆகிவிடாது. மாம்பழம் நன்றாக இருந்தால் அதோடு யோகம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. யோகத்தின் போது போடப்படும் சிவப்பு விளக்கு நன்றாக இருக்கிறது, எனவே அப்பொழுது யோகம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் அது சிவப்பு விளக்கோடு யோகம். ஆனால் இங்கோ தேகம் மற்றும் தேகத்தின் என்னென்ன உறவுகள் சம்பந்தங்கள் உள்ளனவோ அவை அனைத்தையும் மறந்து என்னோடு யோகம் செய்யுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்கு மங்களம் ஏற்படும். மேலும் நீங்கள் விகர்மத்தை வென்றவர்கள் ஆகிவிடுவீர்கள். பாபாவே வந்து சத்கதியினுடைய வழியைக் கூறுகிறார். பாபா இல்லாமல் எவரும் சத்கதியை வழங்க முடியாது. மற்றபடி பிற அனைத்தும் துர்கதிக்கான வழியை காண்பிக்க கூடியவை. சத்கதிதான் சொர்க்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மேலும் முக்தி தாமம் அங்கு ஆத்மாக்களாகிய நாம் வசிக்கிறோம் அது நமது வீடு. இந்த சமயத்தில் அனைவருக்கும் துக்கத்தை சேர்ப்பிக்கக் கூடியது மனித வழியாகும். நிராகாரமான தந்தை வந்து சத்கதி அளிக்கிறார், பிறகு அரை கல்பம் நாம் சத்கதியில் இருக்கின்றோம். அங்கு பகவானை சந்திப்பது மற்றும் முக்தி ஜீவன் முக்தியை அடைவதற்கு ஒவ்வொரு வாசலாக சென்று அலையத் தேவையில்லை. இராவண இராஜ்யம் ஆரம்பிக்கும்போது ஒவ்வொரு இடமாகத் தேட ஆரம்பிக்கின்றனர். ஏனெனில் கீழே விழ ஆரம்பிக்கின்றனர். பக்தியும் கூட ஆரம்பம் ஆக வேண்டும். இப்பொழுது நாம் சரீரத்தை விடுத்து பிறகு சிவாலயத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். சத்யுகமானது எல்லையற்ற சிவாலயம் ஆகும். இந்த சமயம் வைசியாலயம் ஆகும். இந்த விசயங்களை எல்லாம் நினைவு செய்ய வேண்டி உள்ளது. சிவ பாபாவை நினைவு செய்யவில்லையென்றால் அவர்கள் யோகியே அல்ல. போகி ஆகிறார்கள். யாரையாவது கேட்கக் கூறினால் இரண்டு வார்த்தை மட்டும் கேட்கிறோம் என்று கூறுகின்றனர். இந்த இரண்டு வார்த்தை என்பது மிகவும் புகழ் பெற்றது. மன்மனாபவ, மத்யாஜி பவ ! என்னை நினைவு செய்யுங்கள். மேலும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்யுங்கள். இந்த இரண்டு வார்த்தைகளின் மூலமாகத்தான் ஜீவன் முக்தி கிடைக்கிறது என்னை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் நிரோகியாவீர்கள். மேலும் சக்கரத்தை நினைவு செய்தால் செல்வந்தர் ஆவீர்கள் என்று பாபா கூறுகிறார். இரண்டு வார்த்தைகளின் மூலம் நீங்கள் சதா ஆரோக்கியமாகவும் சதா செல்வந்தர்களாகவும் ஆகிறீர்கள். சரியான வழி என்றால் அதன்படி நடக்கத்தான் வேண்டும். இல்லையென்றால் முட்டாள் என்று நினைப்பர். அஃலப் மற்றும் பே (தந்தை மற்றும் ஆஸ்தி) இந்த இரண்டு வார்த்தைகள் ! **அலஃப் என்றால் அல்லாஹ், பே என்றால் படைப்பு. பாபா அலஃப் ஆகிறார் பே என்பது ஆஸ்தி** உங்களில் ஒரு சிலருக்கு இராஜாங்கம் கிடைக்கிறது மேலும் சிலர் பிரஜைகள் ஆகிறார்கள். நீங்கள் கணக்கு வைக்க வேண்டும், அதாவது நாள் முழுவதிலும் எவ்வளவு நேரம் பாபாவை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்தீர்கள். இந்த ஸ்ரீமத்தை பாபாவே தருகிறார். ஆத்மாக்களுக்கு தந்தை கற்பிக்கிறார். மனிதர்கள் செல்வத்திற்காக எவ்வளவு தலையை போட்டு உடைத்து கொள்கிறார்கள். செல்வம் என்பது பிரம்மாவிடம் கூட அதிகம் இருந்தது. அலஃப் இடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்கிறது என்ற உடன் இந்தச் செல்வம் எதற்காக? ஏன் அனைத்தையும் பாபாவிடம் ஒப்படைத்து விட்டு இராஜாங்கத்தை அடையக் கூடாது. இது சம்மந்தமாக பாபா ஒரு பாடலை கூட தயார் செய்தார். **அலஃப்-ற்கு அல்லாஹ் கிடைத்தார் பே-விற்கு கிடைத்தது இராஜாங்கம்.** அந்த சமயத்தில் நான் நான்கு புஜதாரி விஷ்ணு ஆக வேண்டும் என்று புத்தியில் தோன்றியது. இந்த உலகீய செல்வத்தை வைத்து என்ன செய்வது? பாபா புத்தியினுடைய பூட்டை திறந்துவிட்டார். இந்த சாகார பாபாவும் கூட செல்வத்தைச் சம்பாதிப்பதில் பிஸியாய் இருந்தார். இராஜாங்கம் கிடைக்கும்போது சாதாரண வேலையை ஏன் செய்ய வேண்டும்? பிறகு பாபா ஒன்றும் பட்டினியாக இருக்கவில்லை. பாபாவிடம் வருபவர்களுக் கெல்லாம் மிக நன்றாக விருந்தோம்பல் நடந்தது. நல்ல பாலனை கிடைத்தது. வீட்டில் பட்டினியாகக் கூட கிடந்திருப்பார்கள், ஆனால் இங்கோ ஸ்ரீமத்படி நடப்பவர்களுக்கு பாபாவும் மிக நன்றாக உதவி செய்கிறார். எல்லையற்ற தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். மேலும் சக்கரத்தின் ஞானத்தை நினைவு செய்யுங்கள். அப்பொழுது உங்களது படகு கரை ஏறிவிடும் என்று அனைவருக்கும் வழியை கூறுங்கள் என்று பாபா கூறுகிறார். படகோட்டி வந்துள்ளார் அக்கரைப் படுத்துவதற்காக. எனவேதான் பாடுகின்றனர்: பதீத பாவனன், படகோட்டி! ஆனால் நினைவு யாரை செய்ய வேண்டும்? இது எவருக்கும் தெரிவதில்லை. ஏனெனில் சர்வ வியாபி என்று கூறிவிட்டனர். ஒரே ஒரு சிவனுடைய உருவத்தை பார்த்து பகவான் என்று கூறுகின்றனர். பிறகு லட்சுமி, நாராயணன் அல்லது பிரம்மா விஷ்ணு சங்கரை பகவான் என்று

ஏன் அழைக்கின்றனர். ஒருவேளை அனைவருமே தந்தையாகிவிட்டால் ஆஸ்தியைத் தருவது யார்? சர்வ வியாபி என்று கூறுவதால் அவ்வாறு கொடுக்க முடியாதவராக ஆகிவிடுகிறார். வாங்க முடியாதவராகவும் ஆகிவிடுகிறார். பிரம்மாவின் மூலம் ஸ்தாபனை என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. மேலே சிவன் நிற்கின்றார். சிவபாபா பிரம்மாவின் மூலம் தேவதைகளை உருவாக்குகிறார். ஆக பிரம்மாவும் தேவதையாவார். இந்த ஒரு வேலை தந்தையினுடையது மட்டுமே. அவரது மகிமையே ஏக் ஓங்கார்...........அகால மூரத். ஆத்மா அகால மூரத் ஆகிறது, அதனை காலன் சாப்பிட்டு விடுவதில்லை. ஆக பாபாவும் அகால மூரத் ஆகிறார். அனைவரது சரீரமும் அழிந்து போகின்றது. ஆத்மாவை ஒருபோதும் காலன் கவ்விச் செல்வதில்லை. அங்கு திடீர் மரணம் ஒருபோதும் ஏற்படுவதில்லை. நாம் ஒரு சரீரத்தை விட்டு இன்னொன்றை எடுக்க வேண்டும் என்று அறிகின்றனர். சொர்க்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றால் நிச்சயம் மறுபிறவி சொர்க்கத்தில் தான் ஏற்படும். இங்கேயோ அனைவருமே நரகவாசிகள். சொர்க்கத்தை அடைந்து விட்டார் என்று கூறுகின்றனர். அப்படியானால் நிச்சயமாக அதற்கு முன்னர் நரகத்தில் இருந்தார் என்று ஆகிறது அல்லவா? இந்த சிறிய விசயத்தைக் கூட புரிந்து கொள்வதில்லை. சந்நியாசிகளுக்கும் கூட தெரியாது. அவர்கள் ஜோதி ஜோதியோடு இணைகிறது என்று கூறுகின்றனர். பாரதவாசி பக்தர்கள் ! பகவானை நினைவு செய்கின்றனர். கிரஹஸ்திகளே பக்தர்கள் ஏனெனில் இல்லறத்தில் இருப்பவர்களுக்காகவே பக்தி உண்டாயிற்று. ஆனால் அவர்களோ தத்துவ ஞானிகள் நாம் தத்துவத்தோடு யோகம் செய்து அதிலே இரண்டறக் கலந்துவிடுவோம் என்று நினைக்கின்றனர். அவர்களோ ஆத்மாவைக் கூட அழிவுக்கு உட்பட்டது என்று நினைக்கின்றனர். சத்யத்தை அவர்களால் கூற முடியாது. ஒரு பரமாத்மாவே சத்யமானவர். இப்பொழுது சத்யத்தினுடைய சங்கம் (துணை) பிற அனைத்தும் பொய்யானவை. கலியுகத்தில் சத்யம் பேசக்கூடிய மனிதர்கள் எவருமே இல்லை. படைப்பவர் மற்றும் படைப்பு பற்றி எவரும் உண்மையாகக் கூறுவதில்லை. நான் இப்போது உங்களுக்கு அனைத்து சாஸ்திரத்தின் சாரத்தைக் கூறுகின்றேன் என்று பாபா கூறுகிறார். முக்கியமான கீதையில் கூட பரமாத்மாவிற்குப் பதிலாக மனிதர்களின் பெயரைப் போட்டு விட்டனர். ஆனால் கிருஷ்ணரோ இச்சமயத்தில் கருப்பாகி உள்ளார். இப்பொழுது கிருஷ்ணர் கூட அந்த மாதிரி ஒரு சித்திரத்தை படைக்க வேண்டும் மனிதர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில். இரட்டை கலர்கள் கொடுக்கலாம். ஒரு புறம் வெள்ளையின் நிறம் அடுத்த பக்கம் கருப்பினுடைய நிறம். பிறகு காமச் சிதையில் அமருவதால் கருப்பாகி விடுகிறார் என்று அதைப் பற்றி புரிய வைக்க வேண்டும். பிறகு ஞான சிதையில் அமருவதன் மூலம் வெள்ளையாகிவிடுகிறார். இல்லறம் மற்றும் துறவரம் இரண்டு வழிகளையும் காண்பிக்க வேண்டும். இரும்பு யுகமே பிறகு தங்க யுகமாக மாறுகின்றது. தங்கத்திற்கு பிறகு வெள்ளி, தாமிரம் ஏற்படுகின்றன. நான் முதலில் காமச் சிதையில் இருந்தேன், இப்பொழுது ஞானச் சிதையில் அமர்ந்துள்ளேன் என்று ஆத்மா கூறுகிறது. இப்பொழுது நாம் பதீதத்திலிருந்து பரிஸ்தானத்தைச் (சொர்க்கம்) சார்ந்தவர்களாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். யோகத்திலிருந்து எந்த ஒரு பொருளையும் நீங்கள் செய்தீர்கள் என்றால் ஒருபோதும் கெட்டுப்போவதில்லை. புத்தி சரியாக இருப்பதால் பாபாவின் உதவி கிடைக்கிறது. ஆனால் இதுவும் கஷ்டமே. பாபா கூறுகிறார், நான் கூட மறந்து போகிறேன். புத்தியிலிருந்து சிவபாபாவின் நினைவு வழுகிச் சென்று விடும். மிகவும் நல்ல அப்பியாசம் வேண்டும். நிரந்தர நினைவு இருப்பதில்லை. போகும்போதும் வரும்போதும் நினைவு இருப்பதற்கான பயிற்சி செய்ய வேண்டும். கழிவறையில் கூட நினைவு செய்ய முடியும். நினைவின் மூலம் சக்தி கிடைக்கிறது. இந்த சமயத்தில் உண்மையான யோகத்தை எவருமே அறிவதில்லை. பாபாவைத் தவிர யாரெல்லாம் யோகம் கற்பிக்கின்றனரோ அவை தவறானவையே. பகவான் யோகத்தைக் கற்பிக்கும்பொழுது சொர்க்கம் வந்தது. மனிதர்கள் யோகம் கற்பித்த போது சொர்க்கம் நரகமாகிவிட்டது. ஏதேனும் தவறான வழியில் நடக்கும்போது புத்தியினுடைய பூட்டு பூட்டிக் கொள்கிறது. 10-15 நிமிடங்கள் கூட நினைவில் இருக்க முடிவதில்லை. இல்லையென்றால் முதியவர்களுக்கு, குழந்தைகளுக்கு, வியாதியஸ்தர்களுக்கு இது மிகவும் எளிமையானது. மிகவும் நல்ல மிட்டாய் ஆகும். ஊமை, செவிடாகவும் இருக்கலாம் அவர்கள் கூட ஜாடையின் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடியும். பாபாவை நினைவு செய்தால் இந்த ஆஸ்தி கிடைக்கும். எவரேனும் உங்கள் முன் வந்தால் நாங்கள் உங்களுக்கு வழியைக் கூறுகிறோம் என்று சொல்லுங்கள். எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட தந்தை, சொர்க்கத்தை படைப்பவரிடமிருந்து சொர்க்கத்தின் சதா சுகம் நிறைந்த அந்த ஆஸ்தி எப்படி கிடைக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். இம்மாதிரி சிறிய சிறிய நோட்டீஸ்களில் அச்சடித்து விநியோகிக்க வேண்டும். உள்ளத்தில் மிகுந்த உற்சாகம் இருக்க வேண்டும். எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு இந்த மாதிரி நாம் விளக்குவோம். பாபா கூறுகிறார் இந்த தேகத்தின் அனைத்து

தர்மங்களையும் விட்டு விடுங்கள். என்னை நினைவு செய்தால் விகர்மங்கள் அழிந்து போகும். நீங்கள் என்னிடம் வந்து சேர்வீர்கள். முதலில் இதனை நிச்சயம் செய்யுங்கள். பிற அனைத்தும் அதன் பிறகே, அதுவரை முன்னேறவே முடியாது. தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். இதுவே அனைத்திலும் மிகச் சிறந்த விசயம் ஆகும். இரண்டே இரண்டு வார்த்தைகள் அலஃப் மற்றும் பே, தந்தை மற்றும் ஆஸ்தி ! நல்லது

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. **தன்னுடைய அனைத்தையும் அலஃப்-இடம் ஒப்படைத்துவிட்டு ஆஸ்தியைப் பெற வேண்டும். கணக்கு வைக்க வேண்டும். அதாவது தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியின் நினைவு எவ்வளவு நேரம் இருந்தது?**

2. **ஏதேனும் தவறான நடத்தை கூடாது. நிரந்தரமான நினைவில் இருப்பதின் பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.**

வரதானம் : விநாசத்திற்கு முன்பாக எவரெடியாக இருக்கக் கூடிய சமானமான மற்றும் சம்பன்ன (முழுமை) பவ !

வினாசத்திற்கு முன்பாக எவரெடியாக ஆவதே பாதுகாப்பிற்கான சாதனம் ஆகும். நேரம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் சங்கமயுகத்தின் ஆனந்தத்தைக் கொண்டாடுங்கள். ஆனால் எவரெடியாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இறுதியான விநாசத்தின் நாள் முன்னதாகவே ஒருபோதும் நமக்குத் தெரியவராது. திடீரென்று தானே ஏற்படும். எவரெடியாக இல்லையென்றால் ஏமாந்து போய்விடுவோம். எனவே எவரெடியாக இருங்கள். நானும் பாபாவும் சதா சேர்ந்தே இருக்கிறோம் என்று எப்பொழுதும் நினைவில் கொள்ளுங்கள். எப்படி பாபா முழுமையானவராக இருக்கிறாரோ அவ்வாறே கூட இருப்பவரும் கூட அவருக்குச் சமமாகவும், சம்பன்னமானவர்களாகவும் (நிறைவு) ஆகிவிடுவர். அவருக்குச் சமானமாக ஆகுபவர்களே கூடவே செல்ல முடியும்.

சுலோகன் : எவரது சுபாவம் நிர்மலமாக (மென்மை) இருக்கின்றதோ அவர்களது ஒவ்வொரு அடியிலும் வெற்றி நிறைந்துள்ளது.